

Tot a un euro | Any nou, vida... | Xavier C.

Avui que acabem d'estrenar el 2011, cal que ens traiguem el confeti de Cap d'Any i la son de les orelles i encarem el nou any amb olor d'esperança. Per a animar-nos, fóra bo de donar una ullada als calendaris per tal de saber de quin mal hem de morir. Els millors són els tradicionals, de l'Ermità i dels Pagesos, semblant als quals n'he descobert un altre dels que sempre l'encerten pronosticant a mitjan juliol *calors fortes* i al novembre *baixada de temperatures*. Se'n diu l'Almanac del Cordill, per un tros que en penja a la coberta. Aquest, a més de posar dies, sants, festes i diades, llunes, etc., dona consells com aquests: *Perquè la mel no s'endureixi, poseu dins del pot una pastanaga. I a les penes, punyalades, i als disgustos, gots de vi. I també: Una infusió de fulla de castanyer va bé contra refredats mal curats, gripes persistents i bronquitis*. Ja ho sabem. A creure.

Encontinent, m'ha semblat inaugurar l'any comentant notícies ja passades, unes tan desastroses com fer caritat al diable, i altres tan bones i dolces com el préssec en almívar. Per exemple:

Destacar i doldre la mort del Sr. Joan Triadú, a qui no van estalviar elogis merescuts pels seus valors literaris, catalans, cívics, pedagògics i també cristians, cosa que en altres il·lustres morts van ser omesos. Que a la tan elogiada **dieta mediterrània s'hi afegeixi el pa amb tomàquet** per ordre governativa. Això és fer país i no buscar quatre potes al tripartit. Que els atrevits **castellers siguin patrimoni immaterial de la humanitat**. Tots a fer pinya i amunt l'exaneta. Alegrar-nos perquè la cantant colombiana **Shakira Mubarak i Ripoll**, catalana per l'avi matern fill de la vila del Ter, canti en les bombolles d'un

cava nostrat expressant-se correctament en la llengua de Mossèn Cinto. Que el memorable **rescat dels 33 miners xilens** esdevingués tan esperançador com el primer alè de l'alba que despunta.

Ressaltar la maneta que el **Barça**, «un equip d'un petit país de per allà dalt», **va endinyar als de Mou** —que n'aprenquin!— s'inscrigui com *la mare de totes les victòries culeres*. I que, vist l'èxit, diuen que **el Papa tornarà a Catalunya**, al circuit de Montmeló, amb l'escuderia *Vatican Team* corrent la F-1 en el model *Papamòbil*, que ja va fer proves pel carrer Mallorca i adjacents.

Per contra, és lamentable la **violència de gènere** que només a Catalunya ha patit tretze morts de dones. Que s'hi posi mà urgentment. Com és una vergonya emetre **programes de TV** com *Gran Hermano*, al qual s'hauria d'aplicar la «Ley de vagos y maleantes» de l'agost de 1933. Fan el gandul i a més se'n fumen. Llàstima que la llei fou abolida en 1970. Això i amb **emissorers amb continus espais** vomitius, desvergonyits i insultant-se a crits i amb lèxic cavernari, entrevistant delinqüents confessos i proclamant *princesa del pueblo* una rossa recatutada, no és estrany que la societat vagi com va, a la idiotesa. Que els **ni-ni**, els qui ni estudien, ni treballen, ni els interessa, posin més senderi i trobin ocasions de pensar sense l'excusa d'una crisi que ho amaga tot. Ara que, si són desubicats del 28-N, que s'ho facin mirar.

Continua, però acabo aquí. Per a l'any nou 2011, **Déu sobre tot**. I sort, sempre i quan no apareixi un **Wikileaks** de regional amb filtracions confidencials que ens faci posar nerviosos. (*Perdoneu, però algú ho havia de dir!*)
fxavier3659@yahoo.es

Foto: J.A.

full

DIOCESÀ

SOLSONA | VIC

«Pessebre» de Vacarisses. Nadal 2010

En lloc de l'habitual «dita casolana» de cada primer diumenge de mes, ens plau d'oferir-vos aquesta reproducció fotogràfica del «pessebre» que ha construït Mn. Sebastià Codina, rector de Vacarisses i col·laborador del Full. En la maqueta d'enguany s'hi aprecia com era el temple parroquial de Vacarisses i la zona adjacent de la sagrera abans de fer-hi una plaça i edificar-hi la rectoria. La col·lecció de «pessebres» que ha anat elaborant mossèn Sebastià al llarg dels anys serà exposada dintre poc a Terrassa i ho podria ser en altres llocs, si es demana.

full diocesà | Solsona i Vic

DIRECTORS:
VIC: Josep Casals
Santa Maria 1, 08500 VIC
Tel. / Fax 93 885 07 09
Correu electrònic:
mitjans-comunicacio@bisbatvic.com
SOLSONA: Júlia Ayala
Plaça Palau 1, 25280 SOLSONA
Tel. 973 48 06 19
C/e: mitjans@bisbatsolsona.cat

EDICIÓ: Mitjans de Comunicació Social de cada Bisbat.
REDACCIÓ: Santa Maria, 1 - 08500 VIC
ADMINISTRACIÓ:
Rda. Camprodon 2, 08500 VIC
Tel. 93 889 14 78 / Fax 93 88919 09
IMPRESSIÓ: Gràfiques Diac,
Ronda Camprodon 2, 08500 VIC

DIPÒSIT LEGAL: 14.355/60

Amb una mirada nova

L'Epifania, que celebrarem dijous vinent, és la manifestació de Jesús a tots els pobles. La seva concreció entre nosaltres és la festivitat dels Reis, personatges que simbolitzen el món pagà. Per tal de donar la idea que representa la seva totalitat, a cadascun dels tres Reis se li ha atribuït una etapa de la vida (jove, madur o vell) o bé un color diferent (blanc, ros o negre). Jesús primer es va manifestar als humils (els pastors) i després a tothom (els mags).

Etimològicament, el mot *epifania* prové del grec i significa manifestació. Davant la *manifestació* d'una cosa nova o un fet portentós, la nostra mirada es meravella com els ulls d'aquesta nena de Nova Caledònia

captada pel fotògraf. Ara i aquí el repte és la nova evangelització que captivi una societat on, segons el Sant Pare, «es constata una mena d'eclipsi de Déu, una certa amnèsia, més encara, un veritable rebuig del cristianisme i una negació del tresor de la fe rebuda». Amb una mirada nova, com la dels pastors i els mags, apliquem-nos les paraules que el jove bisbe de Solsona, Mons. Xavier Novell, va adreçar als seus capellans després de ser ordenat: «Tenim al davant una tasca ingent i importantíssima. Sumem tots els nostres esforços. Incorporem-nos tots a la gran obra de l'evangelització. Ens uneix el més important: el Crist. Ens separen petites coses que amb caritat podem superar.»

Diumenge II després de Nadal | Cicle A

Lectura del llibre de Jesús, fill de Sira (24,1-4.12-16)

La saviesa s'elogia ella mateixa, es gloria enmig del seu poble, parla en la reunió del poble de l'Altíssim, es gloria davant dels seus estols, dient: «El Senyor de l'univers em donà una ordre; el qui em va crear i m'assenyala on plantarà la meua tenda em digué: "Acampa entre els fills de Jacob, fes d'Israel la teua heretat." M'ha creat abans del temps, des del principi, i mai més no deixaré d'existir. Li dono culte davant d'ell al temple sant. Així m'he establert a Sió, m'ha fet trobar repòs a la ciutat que ell i jo estimem, exerceixo el meu poder a Jerusalem. He tret brotada en un poble ple de glòria, en la possessió del Senyor; en la seva heretat.»

Salm responsorial (147)

El qui és la paraula es va fer home i plantà entre nosaltres el seu tabernacle.

Lectura de la carta de sant Pau als cristians d'Efes (1,3-6.15-18)

Beneït sigui el Déu i Pare de nostre Senyor Jesucrist, que ens ha beneït en Crist amb tota mena de benediccions espirituals dalt del cel; ens elegí en ell abans de crear el món, perquè fóssim sants, irreprochables als seus ulls. Per amor ens destinà a ser fills seus per Jesucrist, segons la seva benèvola decisió, que dóna lloança a la grandesa dels favors que ens ha concedit en el seu Estimat. Per això, ara que he sentit parlar de la fe que teniu en Jesús, el

Senyor, i del vostre amor per tots els fidels, no em canso de donar gràcies per vosaltres, i us recordo en les meves pregàries, demanant al Déu de nostre Senyor Jesucrist, el Pare gloriós, que us concedeixi els dons espirituals d'una comprensió profunda i de la seva revelació, perquè conegueu de veritat qui és ell: demanant-li també que il·lumini la mirada interior del vostre cor, perquè conegueu a quina esperança ens ha cridat, quines riqueses de glòria us té reservades, l'heretat que ell us dóna entre els sants.

Lectura de l'evangeli segons sant Joan (1,1-18)

Al principi ja existia el qui és la Paraula. La Paraula era amb Déu i la Paraula era Déu. Era, doncs, amb Déu al principi. Per ell tot ha vingut a l'existència, i res del que ha vingut a existir no hi ha vingut sense ell. Tenia en ell la Vida, i la Vida era la Llum dels homes. La Llum resplendeix en la foscor, però la foscor no ha pogut ofegar-la.

Existia el qui és la Llum veritable, la que, en venir al món, il·lumina tots els homes.

Era present al món, al món que li deu l'existència, però el món no l'ha reconegut. Ha vingut a casa seva, i els seus no l'han acollit. Però a tots els qui l'han rebut, als qui creuen en el seu nom, els concedeix de poder ser fills de Déu. No són nascuts per descendència de sang, ni per voler d'un pare o pel voler humà, sinó de Déu mateix. El qui és la Paraula es va fer home i plantà entre nosaltres el seu tabernacle, i hem contemplat la seva glòria, que li pertoca com a Fill únic del Pare ple de gràcia i de veritat.

Ens resta donar-ne testimoni | Pere Casas

«El qui és la Paraula es va fer home» i, d'aleshores ençà, generacions i generacions d'homes i dones l'han escoltada, aquesta Paraula, com la Bona Nova per excel·lència. Alguns s'han deixat seduir per ella fins al punt de consagrar-li la vida. Altres, fins i tot, s'han deixat matar per defensar-la. Molts l'han feta seva en el seu camí de cada dia. Per a tots els qui l'han aollida, ha estat vida, llum veritable, llavor de fe, d'esperança i d'amor, d'homes i dones nous.

Avui ens toca a nosaltres, creients del segle XXI, de fer-nos-la nostra, aquesta Pa-

raul, i de ser-ne testimonis. És a dir, comunicar a tothom que «la Paraula era amb Déu i la Paraula era Déu», que Jesús «és el camí, la veritat i la vida», que «ell és Déu-amb nosaltres». Si volem que el Déu manifestat en Jesús sigui el Déu de l'home, el que ens fa descobrir una dimensió nova de la nostra vida, ens cal ser-ne, no sols uns bons receptors, sinó també uns valents transmissors.

Mai no agrairem prou el do de la Paraula, perquè, com dirà sant Atanasi, «en Crist, Déu s'ha fet home perquè l'home esdevingui Déu». Un intercanvi realment insondable!

Més impressions d'un recés d'Advent 2011

Aquests dos testimonis són la continuació dels altres dos que es van publicar, diumenge passat, a la pàgina 6 del Full Diocesà.

«Ha estat una experiència molt bona»

Aquest recés d'Advent organitzat per l'Escola de Formació de Laics ha estat una experiència molt bona. Personalment, el fet de guardar silenci durant tot el recés, crec que va afavorir les estones dedicades a la meditació personal, l'esforç per interioritzar els punts donats en les predicacions i l'encontre amb el Crist. Les predicacions del P. Vicente van tenir un contingut adient, un llenguatge clar, entenedor i pedagògic, amb exemples i testimonis dels seus anys com a missioner a Veneçuela.

També ha estat una oportunitat per a analitzar i repassar aquelles coses que sovint impedeixen de poder portar un «acceptable» equilibri de vida. Intentant deixar de banda allò més innecessari i prioritzar aquelles coses o situacions que més ens poden ajudar. Intentant prendre cada cop més consciència d'allò que tots sabem i que, de vegades, costa de posar en pràctica: «estimar Déu per damunt de totes les coses» prenent per model Maria, amb la seva generositat per a fer la voluntat de Déu, sant Josep, amb la seva *confiança en Déu* davant el que succeïa al seu voltant i no comprenia, i Jesús, que de la forma més *senzilla i humil* es va fer un de nosaltres sense perdre la seva condició divina.

Teresa Esteban

«Em sento més disponible»

Abans d'anar a aquest recés em sentia enfeïnada, però tranquil·la, sense gaires expectatives de res especial, però amb ganes de fer-lo, ja que feia tres anys que no en tenia oportunitat. Una vegada més he de reconèixer que sempre hi surto guanyant.

Amb cinquanta-cinc anys, he tingut oportunitat de fer altres recessos i, fins i tot, exercicis espirituals. Ara, des de fa un cert temps, sento que el Senyor és amb mi, però una vegada més m'ha sorprès, no d'una manera espectacular, perquè segurament no toca, valent-se de les ganes que ell tenia de dir -me quelcom de nou.

Una de les coses que més m'ha ajudat ha estat la conversa amb un dels preveres i, especialment, poder rebre el sagrament de la reconciliació. Feia temps que no m'acostava a rebre'l individualment, perquè em semblava que no tenia res que fos prou important per dir al Senyor. En aquest recés em vaig adonar que necessito la seva força en aquelles coses de sempre que una ja sap i en les quals es reconeix més feble. La veritat és que després de rebre l'absolució vaig sentir el goig d'aquesta experiència.

Ara, com a fruit del recés, em sento més disponible per a tot allò que el Senyor vulgui de mi en aquesta etapa de la meua vida. Potser sí que em demana que sigui més bon testimoni d'ell i, així, ajudar en la tasca de reevangelització de la nostra societat.

Iona Ferré

Breus

► **Els Pastorets escrits per Mn. Joan Colom han estat representats enguany** a Tona, en dues sessions, pel grup de teatre local Tona'78 Talia. Es tracta de l'obra titulada «La Verge Mare». Ja fa una quarantena d'anys que fou posada en escena; ara s'ha recuperat enmig d'emotius records de molts tonencs. Mn. Joan Colom fou un sacerdot enamorat de Mn. Cinto Verdagué, que ha de ser considerat com a referent de la seva producció poètica. Va ser el seu referent quan exercia com a capellà custodi del santuari de la Gleba i professor del seminari, després com a rector de Santa Maria de Ripoll i, més endavant, com a rector de la parròquia de Sant Andreu de Tona. S'ha dit d'ell que la seva biografia «té els dos grans pols de poeta i de sacerdot», inseparables l'un de l'altre». Morí a Vic l'any 1983.

► **Una pintura de la Mare de Déu i l'Infant Jesús**, del segle XV, serveixen enguany de felicitació nadalenca del Museu Episcopal de Vic. Es tracta de la reproducció de la part central d'un tríptic de petit format on la Verge i l'Infant són acompanyats per les imatges de santa Caterina i santa Eulàlia; és una pintura gòtica obra de Joan Mates. Seguint el costum dels altres anys, aquesta nadala serveix per a la difusió d'una de les moltes peces que formen part de la seva important col·lecció museística. Dins el tema de les felicitacions nadalenques, cal deixar constància que enguany el papa Benet XVI ha fet servir una imatge del nen Jesús al bressol, amb Josep i Maria, extreta del conjunt escultòric fet per Jaume Busquets a la façana del Naixement del temple de la Sagrada Família de Barcelona.

Compte solidari 100x1 | Càritas Diocesana de Vic

Gener del 2010

1. Matrimoni de jove de 34 anys, amb dos fills menors de 12 i 4 anys. Fa un mes que el pare va quedar sense treball i els únics ingressos provenen del subsidi d'atur. Sol·licita suport econòmic per a alimentació. Import: 150 euros.

2. Persona sola de 47 anys que pateix malaltia crònica i no té cap suport familiar. Cobra pensió mínima. Sol·licita suport econòmic per a pensió. Import: 300 euros.

3. Nucli familiar monoparental format per mare i tres fills de 16 anys, 3 anys i 9 mesos. El nen de 3 anys pateix una disminució física que requereix tractament. Sol·liciten suport econòmic temporal per a pal·liar necessitats bàsiques. Import: 50 euros.

4. Dona de 28 anys i embarassada de 7 mesos; per problemes legals està sense cobertura sanitària. Sol·licita ajuda per a alimentació fins a tenir el fill. Import: 100 euros.

5. Nucli familiar format per matrimoni i 5 fills menors; el pare és pensionista d'invalidesa. La dona s'està formant per a la seva inserció laboral. Sol·liciten

suport econòmic per a alimentació bàsica. Import: 250 euros.

6. Home sol de 35 anys sense dret a prestació mínima i sense suport familiar; pateix malaltia crònica invalidant visual. Sol·licita suport econòmic per a despeses bàsiques. Import: 80 euros.

7. Nucli familiar monoparental format per mare de 53 anys amb tres fills en etapes formatives. La mare fa unes hores de neteja al dia. Viuen en un pis en situació molt precària. Sol·liciten ajut econòmic per a alimentació. Import: 200 euros.

Nota

Per tal de preservar la intimitat de les persones necessitades, no hi posem el nom de residència. Tanmateix, són persones de l'àmbit diocesà. Recordem que, si alguna parròquia té coneixement d'algun cas, pot comunicar-ho a Càritas Diocesana per a publicar-ho: tel. 93 886 04 83.

Per ajudar econòmicament, el nostre número de compte corrent és: Caixa Manlleu **2040.0020.15.8000945579**.

La família, santuari de la vida | Romà Casanova, bisbe de Vic

La família és en la concepció cristiana —i, per tant, profundament humana— el santuari de la vida i de l'amor. El misteri del Fill de Déu en el si d'una família humana ens parla de la grandesa de la família en el disseny de Déu. Déu en la seva creació amorosa de la humanitat ha volgut que sigui en el si de l'amor dels pares, en el si de l'amor de la família, que una persona neixi, creixi, s'eduqui i aprengui les virtuts fonamentals per a tota la seva vida. La saviesa del Déu que és amor ha volgut que sigui l'amor dels pares i de la família el que acompanyi la persona en els moments fonamentals de la seva formació i durant tota la seva vida.

La família és el lloc fonamental de l'educació. Per això mateix entenem la gran importància que la família té per al futur d'un poble. L'Església és ben conscient d'aquesta veritat. I no pot fer res més que, escoltant la veu del Creador, defensar la família i recordar els principis fonamentals que la regeixen per al bé de la família mateixa i de tota la societat: la família es constitueix des de la base de l'amor i de la donació mútua dels esposos, l'home i la dona; la unió dels esposos és indissoluble; la vida humana, els fills, han de ser acollits en el si de l'amor dels esposos en la «paternitat responsable».

Mirant la nostra realitat ens adonem que la població es va envellint. Cal valorar positivament i agrair el fet que l'esperança de vida, amb l'ajut de la medicina i l'atenció, sigui més alta. Alhora cal dir que, entre

nosaltres i des de fa molt temps, hi ha una manca de naixements. La taxa de natalitat és molt baixa. Sense pretendre acusar ningú en concret, cal constatar una gran manca de fecunditat generosa entre els matrimonis cristians. I un poble sense fills és un poble sense futur.

Certament que la «paternitat responsable» demana realisme, demana generositat, demana dedicació, demana oblidar-se d'un mateix. Es podria pensar que complica la vida. Però l'alegria de la vida, del fill que creix, dóna tant que, en l'amor i des de l'amor, tota càrrega es torna dolça.

Una arrel del fenomen de la baixa natalitat és la «mentalitat anticonceptiva». Aquesta mentalitat creix a partir de l'hedonisme i la irresponsabilitat respecte a la sexualitat humana. L'acte sexual com a expressió de l'amor conjugal dels esposos té per la seva naturalesa un significat d'obertura a la vida. La mentalitat anticonceptiva exclou per principi aquest significat i el deslliga de la sexualitat. Aquesta concepció no solament porta al davallament de la natalitat, sinó que porta també, moltes vegades, a justificar el mateix avortament assassí.

Urgeix entre nosaltres un redescobriments de la «paternitat responsable» generosa, des del convenciment que —com deia Joan Pau II— «solament l'amor pot protegir la vida» (*Evangelium Vitae*, 97), i al mateix temps oferir als adolescents i joves, des de tots els àmbits educatius de l'Església, una autèntica educació de la sexualitat i de l'amor.

Xavier Novell i Gomà, nou bisbe de Solsona

El dia 12 de desembre, més de tres mil persones van assistir a la cerimònia d'ordenació episcopal i presa de

posseïó que tingué lloc a la catedral de Solsona. Cerimònia «llarga, però emotiva», tal com se sentia a comentar. En un espai insuficient per a encabir tothom, cardenals, bisbes, abats, preveres, diaques, religiosos/es, laics/ques acompanyaren el nou bisbe. De 41 anys, nascut a Montfalcó d'Agramunt, es veia emocionat i coratjós. L'ordenació va presidir-la l'arquebisbe Lluís F. Ladària, secretari de la Congregació per a la Doctrina de la Fe. Com a lema episcopal, una frase de sant Pau posada a l'escut en llatí: «Omnia propter Evangelium» (Tot per l'Evangeli). Abans de cloure la celebració, el bisbe Xavier va convidar tots els diocesans allí presents a treballar plegats i amb entusiasme per una «extensa i nova evangelització». Que, impulsat per l'Esperit, sigui aquest el camí.

Agenda litúrgica de la setmana

2 □ Diumenge II després de Nadal

/ **Cicle A.** Sant Basili el Gran, bisbe i doctor (†379). Sant Gregori Nazianzè, bisbe i doctor (tc.390).

Lectures: Jesús fill de Sira 24,1-4.12-16 / Salm 147 / Efesis 1,3-6.15-18 / Joan 1,1-18

Litúrgia de les hores: setmana II

3 □ Dilluns.

El Santíssim Nom de Jesús. Santa Genoveva, verge (ss.III-IV). Sant Daniel màrtir (†168).
Lectures: 1Joan 2,29-3,6 / Salm 97 / Joan 1,29-34

4 □ Dimarts.

Santa Àngela de Foligno (†1309). Sant Rigobert, bisbe (†749). Sant Eugeni, màrtir.

Lectures: 1Joan 3,7-10 / Salm 97 / Joan 1,35-42

5 □ Dimecres.

Sant Telèsfor (†136). Sant Simeó, monjo (ss. IV-V). Santa Emilià, verge (s. VI).

Lectures: 1Joan 3,11-21 / Salm 99 / Joan 1,43-51

6 □ Dijous.

Epifania del Senyor. Sants Gaspar, Melcior i Baltasar
Lectures: Isaïes 60,1-6 / Salm 71 / Efesis 3,2-3a.5-6 / Mateu 2,1-12

7 □ Divendres.

Sant Ramon de Penyafort, prevere (†1275).

Lectures: 1Joan 2,22-4-6 / Salm 2 / Mateu 4,12-17.23-25

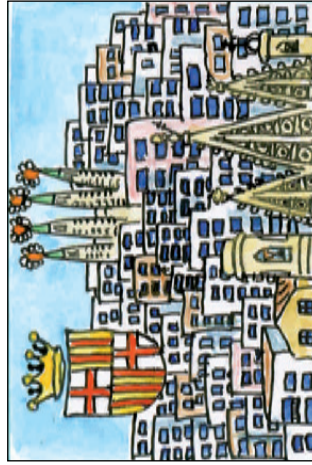
8 □ Dissabte.

Sant Severí, laic (†482).
Lectures: 1Joan 4,7-10 / Salm 71 / Marc 6,34-44

9 □ Diumenge del Baptisme del Senyor / Cicle A.

Sant Eulogi de Còrdova, prevere i màrtir (†859).
Lectures: Isaïes 42,1-4.6-7 / Salm 28 / Fets 10,34-38 / Mateu 3,13-17

Calendari 2011 – Gaudí / Sagrada Família

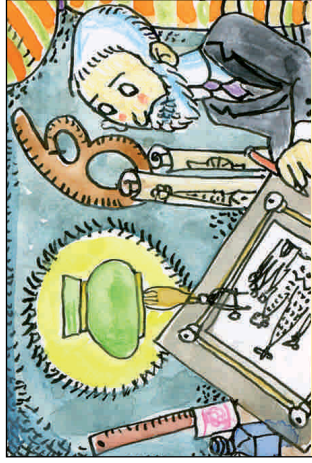

La ciutat de Barcelona, amb dos temples colossals, per satisfeta no es dóna.

GENER

1 2
3 4 5 6 7 8 9
10 11 12 13 14 15 16
17 18 19 20 21 22 23
24 25 26 27 28 29 30
31

dl. dm. dc. dj. dv. ds. dg.

Vol el d'Antoni Gaudí, la basílica moderna que el Sant Pare beneí.

FEBRER

1 2 3 4 5 6
7 8 9 10 11 12 13
14 15 16 17 18 19 20
21 22 23 24 25 26 27
28

dl. dm. dc. dj. dv. ds. dg.

El dia 7 de novembre i Benet XVI, tothom per sempre més el remembra.

MARÇ

1 2 3 4 5 6
7 8 9 10 11 12 13
14 15 16 17 18 19 20
21 22 23 24 25 26 27
28 29 30 31

dl. dm. dc. dj. dv. ds. dg.

L'any 2010 marcarà una fita inesborrable per al poble català.

ABRIL

1 2 3
4 5 6 7 8 9 10
11 12 13 14 15 16 17
18 19 20 21 22 23 24
25 26 27 28 29 30

dl. dm. dc. dj. dv. ds. dg.

Oh, «la catedral dels pobres», casa de Déu que entre tots anem bastint com manobres!

MAIG

1
2 3 4 5 6 7 8
9 10 11 12 13 14 15
16 17 18 19 20 21 22
23 24 25 26 27 28 29
30 31

dl. dm. dc. dj. dv. ds. dg.

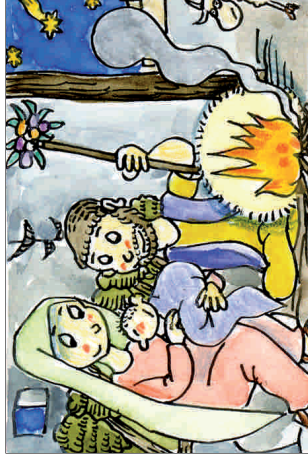

Obra d'art del Creador, la natura es transfigura sublimant-la el Redemptor.

JUNY

1 2 3 4 5
6 7 8 9 10 11 12
13 14 15 16 17 18 19
20 21 22 23 24 25 26
27 28 29 30

dl. dm. dc. dj. dv. ds. dg.

Quan en el si de Maria s'encarnava el Fill de Déu, l'home Déu esdevenia.

JULIOL

1 2 3
4 5 6 7 8 9 10
11 12 13 14 15 16 17
18 19 20 21 22 23 24
25 26 27 28 29 30 31

dl. dm. dc. dj. dv. ds. dg.

Cel i terra, àngels i sants, pedres, plantes, aus i peixos, de lloança tot són cants.

AGOST

1 2 3 4 5 6 7
8 9 10 11 12 13 14
15 16 17 18 19 20 21
22 23 24 25 26 27 28
29 30 31

dl. dm. dc. dj. dv. ds. dg.

Pilars del nou temple, els braços alçant bosc endins, serem de fer miracles capaços.

SETEMBRE

1 2 3 4
5 6 7 8 9 10 11
12 13 14 15 16 17 18
19 20 21 22 23 24 25
26 27 28 29 30

dl. dm. dc. dj. dv. ds. dg.

Som al cenacle. Amb pa i vi celebrant l'Eucaristia, el nostre goig ja és diví.

OCTUBRE

1 2
3 4 5 6 7 8 9
10 11 12 13 14 15 16
17 18 19 20 21 22 23
24 25 26 27 28 29 30
31

dl. dm. dc. dj. dv. ds. dg.

És l'Església fent memòria del Senyor qui se'ns enduu cap al portal de la Glòria.

NOVEMBRE

1 2 3 4 5 6
7 8 9 10 11 12 13
14 15 16 17 18 19 20
21 22 23 24 25 26 27
28 29 30

dl. dm. dc. dj. dv. ds. dg.

Però abans cal que adorem, seguint dels pastors l'exemple, l'infantó nat a Betlem.

DESEMBRE

1 2 3 4
5 6 7 8 9 10 11
12 13 14 15 16 17 18
19 20 21 22 23 24 25
26 27 28 29 30 31

dl. dm. dc. dj. dv. ds. dg.